

Εθνικό Μετσοβίο Πολιτέχνειο Σχολή Ηλεκτρολογών Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογίστων

ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ 2 ΑΣΚΗΣΗ 4 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΥΠΩΝ

Γεώργιος Καράχος

Αριθμός Μητρώου: 03113204

Μέρος 1ο - Αυτοεφαρμογή

Έχουμε σύστημα τύπων με απλές συναρτήσεις όπως περιγράφεται στη σελίδα 14 των διαφανειών. Προσπαθούμε να αποδείξουμε αν μπορεί να υπάρχει κάποιο περιβάλλον Γ και κάποιος τύπος τ ώστε να ισχύει:

$$\Gamma | -x \ x : \tau$$

Ακολουθούμε τη μέθοδο της εις άτοπο απαγωγής.

Αν υποθέσουμε ότι υπάρχει περιβάλλον Γ για το οποίο να ισχύει: $\Gamma|-x$ x: τ τότε πρέπει να ισχύουν τα ακόλουθα: $\Gamma|-x$: $\tau'\to \tau$ και $\Gamma|-x$: τ' , όπου τ΄ ένας τύπος. Σύμφωνα με τα παραπάνω η έκφραση x έχει τύπους $\tau\to \tau'$ και τ΄. Για να ικανοποιούνται και οι δύο σχέσεις, οι τύποι αυτοί πρέπει να είναι δομικά ίδιοι. Παρατηρούμε όμως ότι αυτό δεν είναι δυνατόν, καθώς ο τύπος $\tau'\to \tau$ υποδηλώνει συνάρτηση που παίρνει είσοδο ένα δεδομένο τύπου τ΄ και επιστρέφει τιμή τύπου τ, οπότε δε μπορεί να είναι ίδιος με τον τύπο τ΄ στο σύστημα τύπων που έχουμε διαθέσιμο.

Μέρος 2ο - Αναφορές και αναδρομή

1.

Πρέπει να κατασκευάσουμε ένα πρόγραμμα το οποίο να μην τερματίζει. Γράφτηκε χρησιμοποιώντας το syntactic sugar let , καθώς γνωρίζουμε ότι είναι ισοδύναμο με λάμδα έκφραση.

```
\begin{array}{l} \mathrm{let}\ r = \mathrm{ref}\ (\lambda \mathrm{n:}\ \mathrm{Int.n}) \\ \mathrm{in}\ \mathrm{let}\ f = \mathrm{Int} \to \mathrm{Int.}(\lambda \mathrm{n.}\ !\mathrm{r}\ \mathrm{n}) \\ \mathrm{in}\ (\mathrm{r:=}\mathrm{f;}\ f\ 1) \end{array}
```

Το παραπάνω πρόγραμμα δε θα τερματίσει ποτέ καθώς η κλήση της συνάρτησης f με παράμετρο 1, θα καλέσει την συνάρτηση την οποία κάνει reference η r με παράμετρο πάλι 1. Εφόσον η συνάρτηση που κάνει reference η r είναι η f, αυτό σημαίνει πως θα καλείται συνεχώς η f με το ίδιο όρισμα, οπότε το πρόγραμμα δεν τερματίζει.

2.

 Σ την ίδια γλώσσα γράφουμε τη συνάρτηση που να υπολογίζει το παραγοντικό ενός φυσικού αριθμού.

```
\begin{array}{l} \mathrm{let}\ r = \mathrm{ref}\ (\lambda \mathrm{n:\ Int.n}) \\ \mathrm{in\ let}\ f = \mathrm{Int} \to \mathrm{Int.}(\lambda \mathrm{n.\ if\ n} <=1\ \mathrm{then\ 1\ else\ n*(!r\ (n-1)))} \\ \mathrm{in\ (r:=f;\ f)} \end{array}
```

Η r τώρα μπορεί να καλεστεί με όρισμα έναν φυσικό αριθμό και επιστρέφει το παραγοντικό αυτού του αριθμού.